

בהעלתך/שבת חנוכה א'

ב: יד רני ושמחי בתציון כי הניבא ושכנתי בתוכך נאם יהוה: ב: טו ונלוו גוים רבים אל-
יהוה ביום ההוא והיו» לי לעם ושכנתי בתוכך ונד. עת כי יהוה צבאות שלחני אליך: ב: טז
ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר» עוד בירושלם: ב: יז הס כל-בשר
מפני יהוה כי ג. עור ממעון קדשו: ס ג: א ונר. אני את יהושע הפתן הגדול עמד לפני מל. אף
יהוה והשטן עמד על ימינו לשטנו: ג: ב ויאמר יהוה אל השטן יג. ער יהוה בך השטן ונג. ער
יהוה בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש: ג: ג ויהושע הנה לבש בגדים צואים
ועמד לפני מל. אף: ג: ד ונ. ען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים.
מעליו. ויאמר אליו ראה ה. עברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: ג: ה ואמר ישמו
צניף טהור על ראשו וישמו הצניף הטהור על ראשו וילבשו בגדים ומל. אף יהוה עמד:
ג: ו ויעד מל. אף יהוה ביהושע לאמר: ג: ז כה אמר יהוה צבאות אם בדרךכי תלך ואם את-
משמרתך תשמר וגם אתה תדין את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין
העמדים האלה: ג: ח שמע נא יהושע הפתן הגדול אתה נר. עיך הישבים לפניך כי אנשי
מופת הגמה כיהני מביא את עבדי צמח: ג: ט כיו הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על-
אבן אחת שב. עה עינים הניגי מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את-עון ה. ארץ תהיא
ביום אחד: ג: י ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לר. עהו אל תחת גפן ואל תחת
תאנה: ד: א וישב המל. אף הדבר» בי ויעירני כאיש אשר ג. עור משנתו: ד: ב ויאמר אלי מה
אתה ראה (ויאמר) ואמר. ראיתיו והנה מנורת. זרה בלה ונגלה על ראשה ושב. עה נרתיה
עליה שב. עה ושב. עה מוצקות לגרות אשר על ראשה: ד: ג ושנים זיתים עליה אחד מימין
הנגלה ואחד על שמאלה: ד: ד וא. ען ואמר אל המל. אף הדבר» כי לאמר מה אלה אדני:
ד: ה ונ. ען המל. אף הדבר» בי ויאמר אלי הלוא ידעת מה תמה אלה ואמר לא אדני: ד: ו
ו. ען ויאמר אלי לאמר זה דבר יהוה אל זרבבל. לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם-
ברוחי אמר יהוה צבאות: ד: ז מי אתה הר הגדול. לפני זרבבל. למישר והוציא את
האבן הראשה תשאות חן חן לך: פ \$